

Недоступен ни однин перевод.

Хеч донӣ меваро таъсири ширинӣ зи чист?

Балки дар зери замин шукри лабон хобидаанд.

Соиб

Азизони дил!

Оре, ба хар як нафаси кашида шукр бояд гуфт, зеро ин нафас метавонад охирин бошад. Сахаргохон аз хоб хеста шукр бояд гуфт, зеро аз чойгах нахеста чон додан мумкин аст.

Ба хар як катраи об, ба хар як пораи нон, ба хар як лахзаи хаёт шукр бояд гуфт.

Бародарони гиромӣ!

Ба хар як одам дар давоми миллиард солҳо як маротиба хаёт имконпазир мегардад. Аз ин лиҳоз ин умри кӯтохро тавре бояд гузаронид, ки вақти мурдан “Хама гирён бошанду, ту хандон”.

Таърих гувоҳ аст, ки танҳо некӣ қардан, дасти мардумро гирифтани, эшонро баландтарин неъматҳои дунё доништан мемунаду ҳалос “Бокӣ хама ҳеч”.

Нависандаи бузурги рус Николай Островский мегӯяд: “Надо спешить прекрасно читать, ведь нелепая болезнь или какая-нибудь трагическая случайность могут перервать эту жизнь”.

Хамватанон!

Зиндагии зебо чӣ маъно дорад? Албатта савол хело вазнин аст? Банда фикр мекунад, ки зиндагонии зебо ин пеш аз ҳама саломатии бардавом аст. Сониян ободию осудагии Ватан аст. Ман, ки худ шохиди ҷанги бадбахти шаҳрвандӣ будам меғӯям: Ба ман бурдаи нону пиёлаи об басанда аст, факат бигзор фазои ободу осуда бошад. Далел он аст, ки ҳама танҳо бо як кафан, агар ин кафан ҳам насиб карда бошад ба охират равонанд.

Хушбахтиро дар чӣ мебинам?

Бе шакку шубҳа хушбахтӣ ин саломатист, хушбахтӣ ин эҳтиром ба падару модар, ҳешовандон ва билохира ба мардум, хушбахтӣ ин сарҳам набудан, мӯхтоҷ набудан, соҳиби зану фарзандони комил будан, хушбахтӣ ин ҳисса гузоштан дар обод намудани хонаи хеш, шаҳри хеш, вилояти хеш, албатта Ватани хеш. Хушбахтии аз ҳама бузург - ин хизмат ба мардум аст.

Хизмат ба мардум чист?

Аккалан дасти пиронро гирифта, аз ин тарафи роҳ ба он тарафи роҳ гузаронидан, роҳи рост нишон додан, насихати бегаразона кардан, сухани хуб гуфтан, тарбия кардан, ба бадӣ неқӣ ҷавоб додан, имон доштан, нафсро “лаҷом задан”, дар хурсандии дигарон хурсанд будан, дар гамашон шарик будан, нияти пок доштан, мардумро бо гуфтор, пиндору, рафтори бад наранҷонидан аст.

Хар кӣ бо душмани халқ равонаст ҷу баҳр,

Зуд бошад, ки сари хеш гу гирдоб хурад.

Чавонони азиз!

Дилам ба гусса гирифтор аст, хангоме, ки мефахмам касе зану фарзандро партофта, касе бо зану фарзандаш барои иштирок дар мухорибаҳои дигар давлатро рафтааст. Охир дар “Куръон” омадааст “Куштани инсон гуноҳи азимтарини кабира аст”. Ё ин ки Имоми Аъзам, ки пири мо хастанд, мегӯянд “Мӯрчаро зеро по нақун, зеро ба ӯ Худо чон бахшидааст”.

“Маёзор муреро, ки донақаш аст...”.

Ё касе мегӯяд: “Ин чавони гумрах барои пул шуда ба Сурия рафтааст. Охир Сурия ин озоишгоҳ нест. Баъди мурдан пул чӣ дарқор аст!.

Падару модарони азиз!

Ба тарбияи фарзандон охистақор бошед, нагузореда, ки фарзандонатон ба қорҳои беҳуда овора шавада. Инсонро Парвардиқор барои зистан офарид.

Аз ёда фаромӯш нақунед, ки назди қонун ва дар назди мардум шумо чавобгаред! Касе, ки оромии Ватани моро ҳалалдор мерасонада, хиёнатқор аст.

Аҳли қома!

Бетараф набошед! Бетарафии мову шуморо касе намебаҳшада. Аз хотир фаромӯш нақунед: - Терроризм, экстримизм, фашизм дар як радиқ меистанда. Дунёи имрӯза ба ин падидаҳо муқориза бурда, бурда истодааст ва мебарда.

Гуфтаҳои ҳешро бо суҳанони Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ –Пешвои миллат,

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба охир мерасонам:
“Шукронаи хамин давлат кунем, шукронаи хамин сарзамин кунем, шукрона кунем ки чунин
Ватани азизу махбуб дорем”.

Н.Ниёзов